

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/57/2018
Identifikačné číslo spisu: 1017202049
Dátum vydania rozhodnutia: 27.02.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1017202049.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: MANIOM, s. r. o., so sídlom Palárikova 76, Čadca, IČO: 46 889 124, zast. V4 Legal, s. r. o., AK so sídlom Tvrdého 783/4, Žilina, IČO: 36 858 820, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8 a 10, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 18464-3/2017-BA zo dňa 04. októbra 2017, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 20. februára 2018, č. k. 28Sa/5/2018-31, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti z a m i e t a .
- II. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu z a m i e t a .
- III. Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline právoplatným uznesením č. k. 28Sa/5/2018-31 zo dňa 20.02.2018 postupom podľa ustanovenia § 98 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) odmietol žalobu žalobcu o preskúmanie rozhodnutia žalovanej č. 18464-3/2017-BA zo dňa 04.10.2017 o zamietnutí odvolania pána F. a potvrdení rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Čadca č. 44133-1/2014-CA z 25.08.2014, ktorým táto podľa § 178 ods. 1 písm. a/ bodu prvého zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení rozhodla, že pánovi E. F. nevzniklo povinné nemocenské poistenie, povinné dôchodkové poistenie a povinné poistenie v nezamestnanosti ako zamestnancovi žalobcu od 01.10.2013 podľa slovenskej legislatívy.

2. V odôvodnení uznesenia krajský súd poukázal na to, že hoci žaloba smeruje proti rozhodnutiu žalovanej, odvolanie voči rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Čadca podal len zamestnanec žalobcu, pán E. F.. Skonštatoval, že žalobca odvolanie nepodal, čo ani netvrdil, a preto je potrebné konštatovať, že žalobca riadny opravný prostriedok, ktorého použitie umožňuje osobitný predpis, nevyčerpal. Zdôraznil, že v správnom súdnictve platí v zmysle § 7 písm. a/ SSP všeobecný princíp

povinnosti vyčerpania riadnych opravných prostriedkov v administratívnom konaní a nesplnenie tejto procesnej podmienky vedie k odmietnutiu žaloby ako neprípustnej.

3. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote poukazom na § 440 ods. 1 písm. g/ a h/ SSP kasačnú sťažnosť. S právnym posúdením krajského súdu nesúhlasil. Tvrdil, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je rozhodnutím druhostupňovým a žiadny ďalší riadny opravný prostriedok už voči nemu nie je prípustný. Trval preto na tom, že sa domáhal preskúmania rozhodnutia, ktoré je spôsobilým predmetom konania v správnom súdnictve. To, že proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu podal odvolanie výlučne jeho zamestnanec a žalobca toto právo nevyužil, nemôže byť následne v neprospech žalobcu. Zdôraznil, že druhostupňové rozhodnutie sa priamo dotýkalo právnej pozície žalobcu, pričom mu treba umožniť účasť na súdnom správnom konaní, aby v ňom mohol obhajovať svoje práva alebo právom chránené záujmy. Navrhol, aby kasačný súd rozhodnutie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a aby súčasne odložil vykonateľnosť rozhodnutia žalovaného.

4. Žalovaná vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti navrhla, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdil.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 11 písm. g/ SSP) napadnuté uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo preskúmal bez pojednávania v súlade s § 455 SSP a dospel k záveru, že kasačnej sťažnosti žalobcu nie je možné vyhovieť.

6. Podľa § 97 SSP, ak tento zákon neustanovuje inak, správny súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

7. Podľa § 7 písm. a/ pred bodkočiarkou SSP, správne súdy nepreskúmajú právoplatné rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ak účastník konania pred ich právoplatnosťou nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

8. Podľa § 98 ods. 1 písm. g/ SSP správny súd uznesením odmietne žalobu, ak je neprípustná.

9. Podľa § 184 SSP podanie správnej žaloby nemá odkladný účinok, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

10. Podľa § 185 SSP správny súd môže na návrh žalobcu a po vyjadrení žalovaného uznesením priznať správnej žalobe odkladný účinok:

a) ak by okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy hrozila závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom,

b) ak napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy má podklad v právne záväznom akte Európskej únie, o ktorého platnosti možno mať vážne pochybnosti, a žalobcovi by inak hrozila vážna a nenapraviteľná ujma a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore so záujmom Európskej únie.

11. Kasačná sťažnosť v zásade odkladný účinok nemá (§ 446 SSP). Z ustanovenia § 447 ods. 1 SSP však vyplýva, že odkladný účinok jej možno priznať, ak by právnymi následkami napadnutého rozhodnutia krajského súdu hrozila závažná ujma a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom. Správny súdny poriadok možnosť priznať odkladný účinok rozhodnutiu správneho orgánu (tak ako to navrhoval žalobca) v konaní o kasačnej sťažnosti neupravuje. Kasačný súd preto uvedený návrh žalobcu posúdil ako žiadosť o priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti v zmysle § 447 ods. 1 SSP, avšak po preskúmaní spisového materiálu nevzhladol dôvody, pre ktoré by právnymi následkami napadnutého rozhodnutia krajského súdu hrozila žalobcovi závažná ujma a žalobca, napriek

tomu, že bol v konaní po celý čas kvalifikovane právne zastúpený, existenciu takýchto dôvodov ani netvrdil.

12. V konaní nebolo sporným, že žalobca voči rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu (rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Čadca č. 44133-1/2014-CA z 25.08.2014) opravný prostriedok nepodal, hoci bol správne poučený, že je voči nemu prípustné odvolanie, v akej lehote a na ktorom orgáne. Uvedená okolnosť má pritom zásadný význam pri vyhodnocovaní procesných podmienok konania, nakoľko pokiaľ žalobca nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky, ktorých použitie mu umožňuje zákon o sociálnom poistení ako osobitný predpis, v danom konaní tým vzniká neodstrániteľná procesná prekážka, na ktorú súd musí prihliadať v každom štádiu konania.

13. Konštatovanie krajského súdu, že odvolanie voči prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu podal len zamestnanec žalobcu, a nie žalobca, je správne a zodpovedá nielen obsahu pripojeného administratívneho spisu ale aj tvrdeniu samotného žalobcu.

14. Krajský súd, preto nepochybil, keď dospel k právnenému záveru, že žalobu žalobcu bolo potrebné odmietnuť, keďže táto nie je prípustná (podľa § 98 ods. 1 písm. g/ SSP), nakoľko žalobca pred jej podaním nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis (§ 7 písm. a/ SSP).

15. Žalobca sa mylne domnieva, že nevyčerpanie riadneho opravného prostriedku v administratívnom konaní mu nemôže byť na ujmu. Pokiaľ sa žalobca s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu nestotožnil, mohol voči nemu podať riadny opravný prostriedok (rovnako ako svoje právo podať odvolanie využil jeho zamestnanec). Navyše, v danom prípade rozhodnutie žalovaného ako druhostupňového správneho orgánu plne korešponduje záverom správneho orgánu prvého stupňa (ktorého rozhodnutie bolo potvrdené), v dôsledku čoho nedošlo k zmene právnej pozície u žalobcu.

16. Keďže v predmetnom konaní žalobca nesplnil rozhodujúcu a elementárnu procesnú podmienku (vyčerpanie všetkých riadnych opravných prostriedkov), na ktorú je súd povinný prihliadať ex offo v každom štádiu konania, daná okolnosť má za následok nezvratné procesné rozhodnutie - odmietnutie žaloby.

17. Z vyššie uvedených dôvodov kasačný súd považoval rozhodnutie krajského súdu za vecne správne a kasačnú sťažnosť žalobcu preto s poukazom na § 461 SSP zamietol ako nedôvodnú.

18. Kasačná sťažnosť v zásade odkladný účinok nemá (§ 446 SSP). Z ustanovenia § 447 ods. 1 SSP však vyplýva, že odkladný účinok jej možno priznať, ak by právnymi následkami napadnutého rozhodnutia krajského súdu hrozila závažná ujma a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom. Správny súdny poriadok možnosť priznať odkladný účinok rozhodnutiu správneho orgánu (tak ako to navrhoval žalobca) v konaní o kasačnej sťažnosti neupravuje. Kasačný súd preto uvedený návrh žalobcu posúdil ako žiadosť o priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti v zmysle § 447 ods. 1 SSP, avšak po preskúmaní spisového materiálu nevzhliadol dôvody, pre ktoré by právnymi následkami napadnutého rozhodnutia krajského súdu hrozila žalobcovi závažná ujma a žalobca, napriek tomu, že bol v konaní po celý čas kvalifikovane právne zastúpený, existenciu takýchto dôvodov ani netvrdil.

19. O trovách kasačného konania kasačný súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 a § 168 v spojení s § 467 ods. 1 SSP a účastníkom konania ich náhradu nepriznal, keďže žalobca v konaní nebol úspešný a žalovanému právo na náhradu trov v konaní pred správnymi súdmi zásadne neprináleží.

20. Toto uznesenie kasačného súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.